

Első nap - Vasárnap

Megegyezés: a rakomány fedélzetről való kidobása

Alapige: „Mikor pedig a szélvésztlő nagyon hányattatánk, másnap a hajóterhet kihányák; És harmadnap tulajdon kezeinkkel hányók ki a hajó felszerelését... Mikor pedig hosszas volt már az étlenség, akkor Pál felállván ő közöttük, monda: Jöllehet szükséges lett vol-na, óh férfiak, hogy engedelmeskedve nékem, ne indultunk volna el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt.”

(ApCsel 27:18-19 és 21)

Bibliaolvasás: Zsoltárok 85, Lukács 18:9-14

A hajótörést megelőző drámai pillanatokról olvasunk. A hajó fedélzetén lévők észlelve a vihart és a súlyos helyzetet, elkezdik kidobálni a rakományt és a hajóhoz tartozó felszereléseket. Ez azért is fontos, mert egy gabonaszállító hajóról van szó. Olyan hajó, aminek a rakománya értékes volt. És az, ami az egyik pillanatban értékes volt, ami eddig nyereségnek számított, az veszteség lett. A súlya miatt veszélyessé vált a hajó. Akadályozta, gyengítette a túlélési esélyeit a hajón lévőknek.

Gyakran van olyan, hogy nagy nyereségnek tűnik valami az életünkben, de aztán később már teheré, nyüggé válik és szabadulnánk tőle. Például ha egy magas pozíciójú állásba kerülök valaki által, de egyszer csak a másik elkezd zsarolni, megvesztegetni akkor már nem is olyan jó az az áhított magas pozíció. Amikor már több kezd lenni benne a kár, mint a haszon, akkor már nem is olyan jó.

Ezek az emberek életveszélyes viharba kerültek és egymás után szórták a tengerbe azt, ami normális körülmények között az értéket képviselte. Pál apostol azt mondja, hogy „Én mindent kárnak és szemétnek ítélek azért, hogy a Krisztust megnyerjem.” (Fil. 3,8) Nekünk a mindennapokban mi jelenti az értéket? Mert sok értékünk van, de számot kell vetni azzal, hogy mi is az igazán fontos. A költözések során gyakran rá lehet jönni arra, hogy mi is az igazán nélkülözhetetlen és mi a felesleges, az, ami igazából csak akadályoz.

Az elmúlt évben költöztünk a gyülekezetbe és sokáig dobozokban álltak a dolgaink. De ha olyan sokáig kibírtuk azok a tárgyak, eszközök nélkül, akkor vajon valójában szükségünk van rá? Nincs ez másképp a lelkiekben sem. Annyi minden van az ember lelkében. De a legfontosabb, hogy a legértékesebb ott legyen, Jézus Krisztus, aki önmagát adta érettünk.

Ezek a hajósok mindent kidobálnak, mégpedig a saját kezükkel. Nem a foglyoknak adják parancsba, nem mást bíznak meg vele, hanem ők maguk végzik el.

Nehéz feladat ez. Sokszor inkább szeretnénk elvégeztetni az Istennel. Uram, felismertem ezt meg azt az életemben bűnként, haszontalanként, piszokként, gyere és vedd el! Szeretnénk a „piszkos munkát” elvégeztetni Istennel. De Isten azt várja el, hogy te magad tedd meg. Jó, hogy felismerted, de te magad dobd ki a saját keziddel!

Segítsen Isten bennünket, hogy legyen ez az imahét annak az ideje, amikor elvégezzük a magunk életében ezt a tisztogatást, és kidobunk mindent, amire nincs szükségünk a saját kezünkkel.

Imádság: *Drága Urunk! Te látod, hogy mennyi mindennel tele van az emberi élet. Milyen sok mindent felhalmozunk, amikre valójában nincs is szükségünk. Tele vagyunk tárgyakkal, eszközökkel, érzésekkel, emlékekkel, fájdalmakkal. Olyan dogokkal, amik igazából csak lelassítanak, sőt sokszor veszélybe ejtenek bennünket. Szentlelked világosságánál hadd ismerjük fel a magunk életében, hogy mire, KIRE is van igazán szükségünk. Ki jelenti nekünk az életet. És mindazt, ami felesleges, azt a saját kezünkkel, saját elhatározásunkból tudjuk kidobni, helyet adva ezáltal a legfontosabbnak, az Úr Jézus Krisztusnak. Ámen!*

Csürös Róbert, Szilágyszér